

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان گروهی فعالسازی رفتاری بر علایم افسردگی، اضطراب و کیفیت زندگی دانشجویان پزشکی

محل انتشار:

فصلنامه ابن سینا، دوره 22، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

پریسا رضاپور

مریم بختیاری

عباس مسجدی آرانی - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

امیرسام کیانی مقدم

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به اهمیت افسردگی در گروههای دانشجویی و تاثیر آن بر پیشرفت تحصیلی آنان، این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان گروهی فعالسازی رفتاری بر علایم افسردگی، اضطراب و کیفیت زندگی دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور بوده است. روش بررسی: طرح پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با پیشآزمون، پسآزمون و گروه کنترل بوده است. تعداد ۳۰ نفر از دانشجویان پزشکی پس از ارزیابی بالینی و احراز شرایط به صورت تصادفی انتخاب شدند و بعد در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش ۸ جلسه درمان فعالسازی رفتاری را دریافت کرد. اما گروه کنترل هیچ گونه مداخله‌ای را دریافت نکردند. برای جمعآوری دادهها از پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II)، پرسشنامه اضطراب بک (BAI) و فرم کوتاه پرسشنامه کیفیت زندگی (SF-۳۶) استفاده شد. برای تجزیه تحلیل دادهها از روش تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد. یافتهها: نتایج حاصل نشان داد که میان دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی‌داری از لحاظ افسردگی، اضطراب و کیفیت زندگی وجود داشت ($p < 0.001$). یعنی میزان میزان افسردگی و اضطراب در گروه آزمایش نسبت به پیش آزمون و گروه کنترل به طور معنی‌داری کاهش اما میزان کیفیت زندگی افزایش یافته بود. بحث و نتیجه‌گیری: پژوهش فعلی نشان داد که درمان فعالسازی رفتاری روش درمانی مناسبی برای دانشجویان پزشکی در جهت کاهش علایم افسردگی، اضطراب و افزایش کیفیت زندگی آنان است.

کلمات کلیدی:

Group Therapy, Depression, Anxiety, Quality of Life, Students
گروهی، افسردگی، اضطراب، کیفیت زندگی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189206>

